

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. XI. Quam vtilis & fructuosus sit in Ecclesia Ordo Carmelitarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

Carmelitæ vnus Prouinciæ termino amisso, totius Europæ locum ad mansionem receperunt. Vnius ergo Montis desolatio, multarum Regionum ædificatio fuit. Nequaquam ergo se *Carmelus* vltra plorabit desertum, quem per rotum Orbem iam constat esse diffusum. Multiplicato vero per Europam Fratrum numero, & multis in diuersis locis erectis Conuentibus, cernentes Romani Pontifices vitam eorum esse laudabilem, Ordinem ipsorum priuilegijs multis sublimarunt, eumque ab Ordinariorum iurisdictione penitus eximentes, cæteris Mendicantium Ordinibus adiunxerunt. Et quanquam interim Ordines antiquior sit, tamen in Europa quasi per mortificationem sui renouatus esse videbatur. Sed iam de omni tribulatione sua conualuit, fortis factus in bello, omnes aduersarios suos superauit & confudit. Non est quod sibi amplius noceat, non est qui eum dentibus contingere de cætero præsumat, Dei maxima virtute confirmatum.

Gaude felix plantatio, mundi triumphans illecebras, summa carpens præmia regni, quæ nomen originis tuæ conseruas & imitaris Principes.

CAPVT XI.

Quam utilis & fructuosus sit in Ecclesia Ordo Carmelitarum.

Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia Principis; quam pulchra es & decora in delicijs, ô Religio speciosa CARMELI. Tu hortus aromatum, quem dextera Dei plantauit in monte Carmelo, cuius flores suauissimum odorem reddunt, dum viros doctos protulisti atque sanctissimos. Tu Prophetarum Principem ELIAM habuisti, tu ELISÆVM à mundi negotijs ad obsequium Prophete vocasti, tu VATVM schola, tu norma discipline, & prænūcia monastice vnitatis. Tu sub lege gratiam, sub gratia prædicas pietatem. Vere Dei castra sunt hæc, in quibus vita Apostolica ipsos longe præcellit

Nota prærogatiuas
Ord. Car.

APO-

APOSTOLOS. Ordinis itaque huius gressus ab initio pulcherrimi sunt, quando Fratres Deum amantes de virtute in virtutem profecerunt. O Carmeli pristinum decus! ô vere sancta Deoq; dilecta conuersatio, quæ Diabolum vincit, carnem exuperat, mundum contemnit & vitia. Sancta etenim conuersatio Fratrum Carmelitarum, si ad puritatem suæ institutionis ambulet, Ecclesiam ædificat, inscios informat, ad pœnitentiam peccatores vocat, aduersarios Christi oppugnat, delinquentes castigat.

Quid hac Religione pulchrius, quid vtilius Ordine, in quo charitas imperat, obedit humilitas, zelus bonus vigilat, paupertas voluntaria regnat, continentia pugnat, castitas triumphat? Optimè Religio conseruatur, dum prouidentia consulit, dum iustitia corrigit, dum misericordia erigit, benignitas instruit, sapientia custodit. O quam bonum & quam iucundum, sic habitare Fratres in vnum, qui Deo in humilitate deseruiunt, charitatis fraternæ iura custodiunt, mundum & vitia fugiunt, virtutes colunt, humilitatem diligunt, à malis omnibus recedunt. Hi sunt, qui labentem Ecclesiam humeris excipiunt: & tam verbo, quam exemplo, fideles populos ad iustitiam Christianam erudiunt. Qui tales se in Ordine exhibent, digni sunt, vt Fratres B. MARIÆ Virginis appellentur. Cæterum, qui vanitates huius mundi sectantur, qui contempta obseruantia regulari vitijs & voluptatibus dediti sunt, non Fratres eos B. MARIÆ Virginis dixerim, sed turpissima mancipia diaboli. Quid enim turpius, quidve damnabilius, quam sub Ordine sancto inordinatè viuere? Non est ei in Dei Genitricis honore consortium, qui seruus est vitiorum. Magnopere itaque, Fratres Carmelitæ, vobis curandum est, ne dignitatem nominis quam à Regina accipitis, malis moribus amittatis. Quid enim proderit vobis Fratres appellari B. MARIÆ Virginis, si operarij fueritis iniquitatis? Enimvero, nisi secundum regulam vestram
& pri-

& primam institutionem religiosè vixeritis, ad damnationem potius, quam ad gloriam hunc titulum vsurpatis.

Curate itaque, Fratres mei, omnem à vobis iniquitatem repellere, curate bonis moribus insudare, quatenus ad eam, quam Ordinis vestri SOROREM dicitis, per sancta exercitia venire valeatis. Nisi enim in communi sine proprio castè & religiosè vixeritis, ad Reginam cœli non peruenietis. Si sic viuere curaueritis, vtiles in Ecclesia Dei estis. Enimvero, sicut bonos Carmelitas religiosè secūdum regulam conuerfantes, omni laude dignos describimus; ita malos & moribus deformatos, longe ab hoc volumine femouendos esse decernimus. Laudare enim nisi bonos non intendimus. Credimus autem multos ab initio bonos & sanctos in hoc Ordine viros claruisse, hodieq; clarescere; & idcirco monemus Lectorem, ne propter deformitatem paucorum totum Ordinem velit contemnere, in quo multi boni sunt, quos certum est illum ignorare. Neminem ex Carmelitis contemnendum Lector existimet, quoniam qui hodie iacere in deformitate cernitur, cras forsitan primus in acie regularis obseruantiz gradietur.

CAPVT XII.

De Sanctis & Canonizatis ex Ordine isto.

QVAM vberes fructus, quamq; suaues in Ecclesia Dei odores ager iste Carmelitici Ordinis protulerit, neminem ignorare credimus, qui veterum historias legit. Nam, vt de his interim fileamus, qui in monte *Carmelo* sub lege claruerunt, tot sancti Fratres sub gratia in Ordine isto fuerunt, vt penitus numerari nequeant. Enimvero, si quis stellas cœli dinumeret, & huius Ordinis Sanctos numerare poterit. Sed forsitan aliquis mihi huius Ordinis æmulator dicat: Quid tu Carmelitas tantopere de Sanctorum multitudine commendas, qui nullius

NOTA.

habe-